

Streszczenie

Przedmiotem niniejszej pracy są, przedstawione z perspektywy instytucji, działania austro-węgierskich służb tyłowych (intendentury, służby umundurowania, służby uzbrojenia, taborów i oddziałów inżynieryjnych) prowadzone w czasie kampanii karpackiej trwającej od ostatniej dekady grudnia 1914 roku do końca kwietnia 1915 roku. W tym okresie cesarsko-królewskie oddziały tyłowe zostały zmuszone do funkcjonowania w warunkach, których nie przewidywał ich regulamin służbowy lub czynił to w bardzo ograniczonym stopniu.

Praca została podzielona na siedem rozdziałów.

Rozdział pierwszy poświęcono działaniom wojennym na południowym odcinku frontu wschodniego Wielkiej Wojny między sierpniem 1914 roku a końcem kwietnia 1915 roku. W ten sposób zilustrowano nie tylko przebieg kampanii karpackiej (grudzień 1914 roku – koniec kwietnia 1915 roku), lecz także przedstawiono wypadki, które doprowadziły do przesunięcia linii frontu w masyw Karpat.

Drugi rozdział prezentuje organy kierownicze austro-węgierskich służb tyłowych oraz sposób organizacji obszaru podległego władzy wojska w czasie działań wojennych. Ponadto przedstawiono w nim kwestie związane z zakwaterowaniem wojska oraz wzajemnych stosunków armii i cywili.

Kolejny rozdział stanowi geograficzny opis terenu starcia oraz obszarów podlegających władzy wojska w czasie kampanii karpackiej przełomu 1914 i 1915 roku. Ta część pracy skupia się na zagadnieniach związanych z ukształtowaniem terenu, przebiegiem cieków wodnych, szatą roślinną, gęstością zaludnienia czy warunkami klimatycznymi.

Czwarta część pracy przedstawia kwestie komunikacji na administrowanym przez armię obszarze. Zaprezentowano tu sieć kolejowo-drogową na zapleczu walczących w Karpatach wojsk oraz jej modyfikacje wprowadzone przez jednostki inżynieryjne między grudniem 1914 roku a końcem kwietnia 1915 roku.

Piąty rozdział poświęcono funkcjonowaniu austro-węgierskich oddziałów transportowych w czasie zimowej kampanii. Obok struktury oraz wyposażenia wojsk taborowych i samochodowych, przedstawiono tu także kwestie związane z wykorzystywaniem koni przez armię.

Szósty, najobszerniejszy rozdział prezentuje sytuację aprowizacyjną cesarsko-królewskiej armii. Przedstawiono w nim zróżnicowanie wojskowej diety, sposoby pozyskiwania produktów żywnościowych oraz przepływ zapasów między poszczególnymi podmiotami.

Ostatni rozdział porusza kwestie związane z zaopatrzeniem w środki walki – broń i przede wszystkim amunicję. Ponadto zawarto w nim informacje dotyczące wyposażenia oddziałów cesarsko-królewskiej armii w mundury.

Bazę źródłową pracy stanowią archiwalia wytworzone przez austro-węgierskie związki operacyjne, przede wszystkim c.k. 2 i 3 Armię, uzupełnione o treść roczników statystycznych, regulaminów, prac wspomnieniowych oraz historii pułkowych.

Uzupełnieniem treści pracy są dwa aneksy.